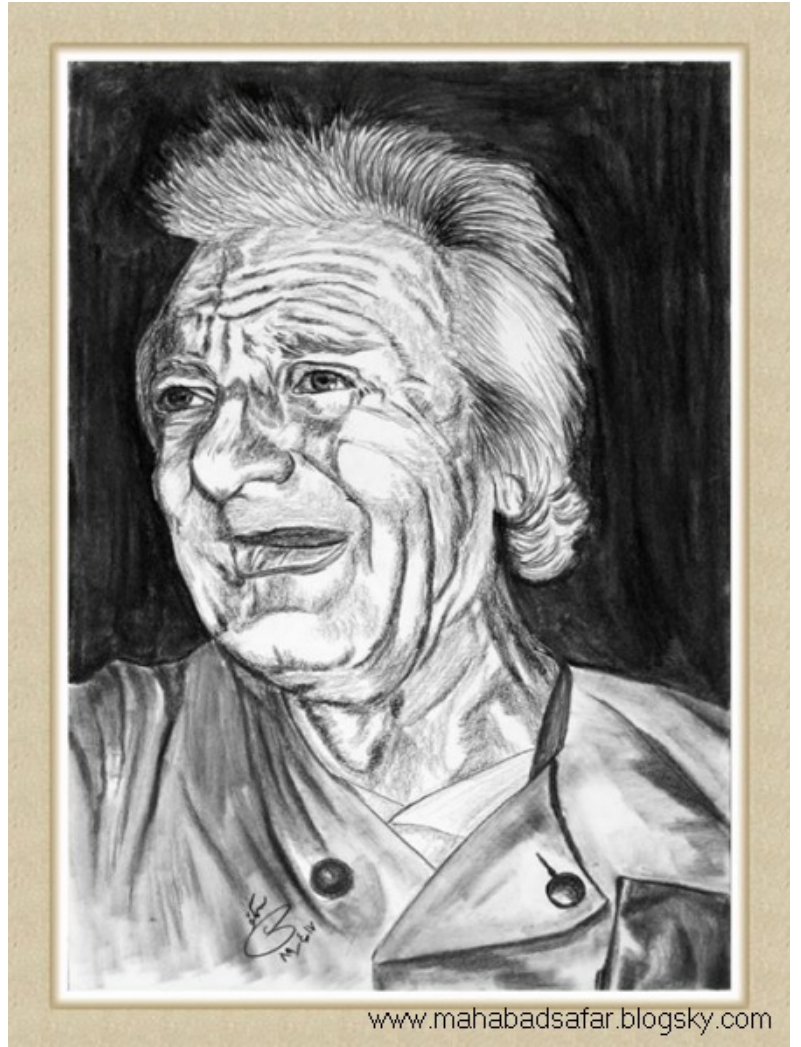

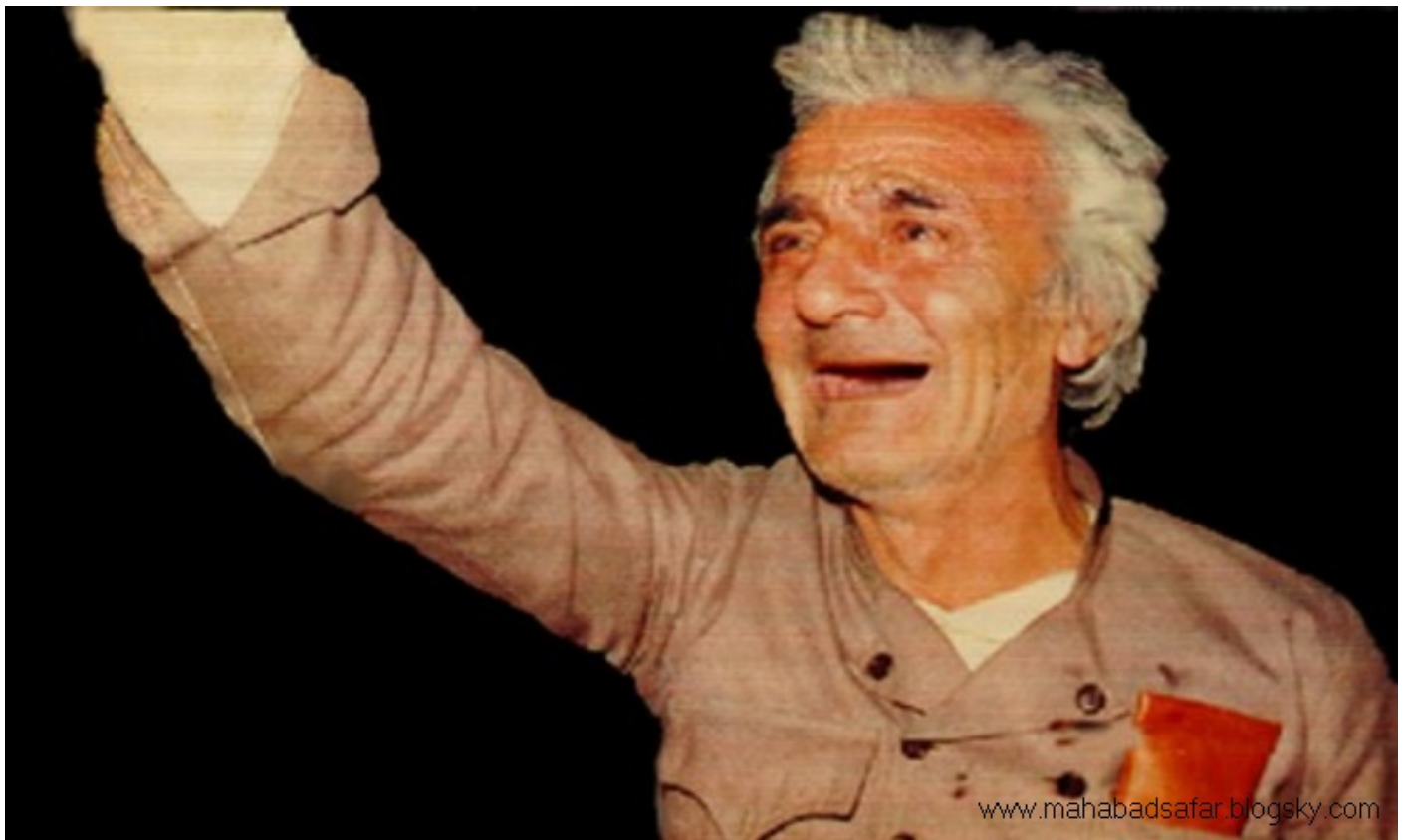

مشاهیر، بزرگان مہاباد-۳

محمد امین شیخ الاسلامی مُکری ملقب بہ ہیمن-شاعر و نویسنده و مترجم

نقاشی اثر استاد سمکو پاکزاد-از فیس بوک آقای خسرو معروفی

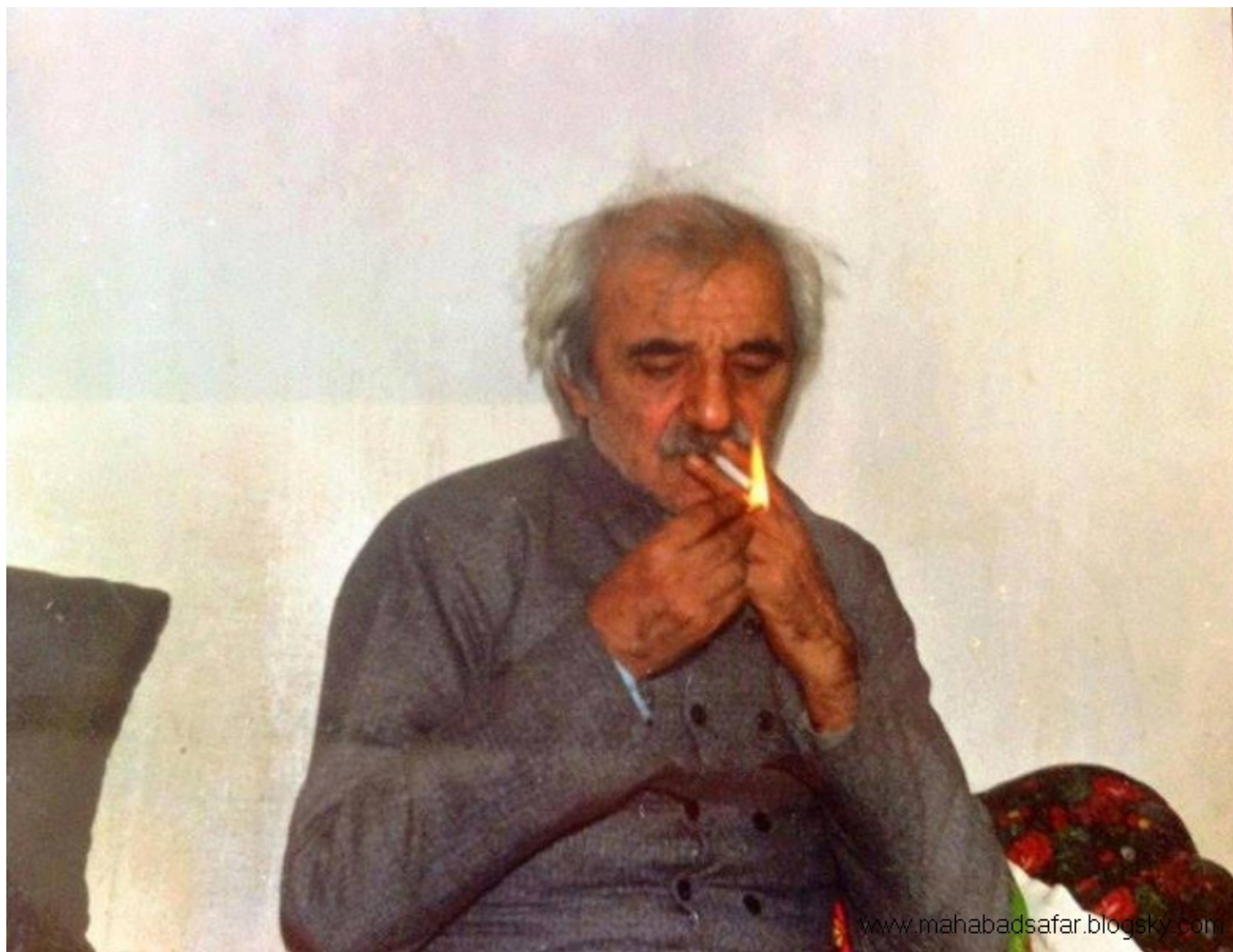

محمد امین شیخ الاسلامی مکرری ملقب به هیمن (به کردی: هئمن Hêmin، به معنی متین) و یا هیمن موکریانی (زاده بهار سال ۱۳۰۰ در روستای لاجین مهاباد، در گذشته ۲۹ فروردین ۱۳۶۵ در ارومیه)

نقاشی اثر استاد سمکو پاکزاد-از فیس بوک آقای خسرو معروفی

سید محمد امین شیخ الاسلامی متخلص به «**همین**» فرزند سید حسن شیخ الاسلام مگری از تبار عارف و دانشمند معروف ملاجمی چوری، در بهار سال ۱۳۰۰ شمسی برابر با سال ۱۳۴۰ قمری در یکی از روستاهای مهاباد به نام «لاچین» متولد شد.

پس از یادگیری قرآن مجید و کتب مقدماتی فارسی و عربی به مهاباد رفت و مدت چهار سال در خانقاه و مدرسه جد مادریش شیخ یوسف برهان در سلک طلاب علوم دینی تحصیلات خود را ادامه داد و در همان ایام با هزار که آنجا به سر می برد همدرس و هم صحبت شد .

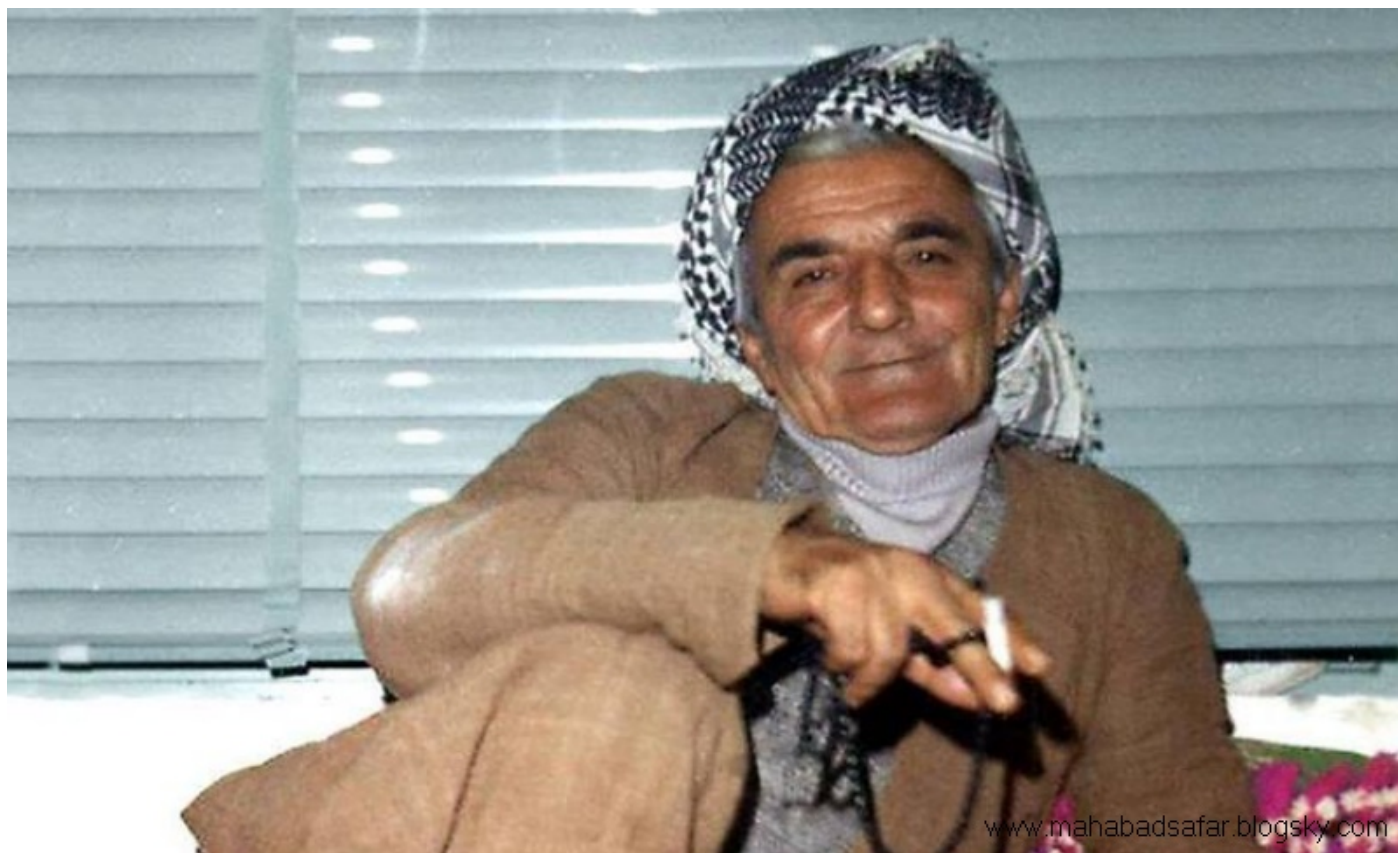

بعدها به دستور پدرش به آبادی کولیجه راه یافت و مدت چند سالی نزد ملا احمد فوزی ، مدرس آنجا درس خواند . در سال ۱۳۱۷ به خانه پدری در آبادی شیلان آباد بازگشت .

استاد هیمن-استاد عباس حقیقی (۱۳۴۶/۲/۱۳)

روزها به کار کشاورزی و زراعت می پرداخت، شب ها تا دیر وقت به مطالعه کتب ادبی - از فارسی و کردی - مشغول بود و هرساله چندین بار به شهر مهاباد آمد و شد داشت، در این مسافرت ها با رجال شعر و ادب آشنا شد و در جلسات ادبی جوانان با ذوق آن دیار شرکت جست و اندک اندک در اثر ابراز لیاقت و استعداد مورد توجه شخصیت های معروف مهاباد قرار گرفت.

همین در این ایام جوانی برازنده و کارآمد و آگاه و آشنا به رموز ادبیات کردی و شعر بود که خود نیز شعر می گفت و اشعارش در میان جوانان طرفداران زیادی داشت .

پدرش نیز اهل شعر و شاعر بود ولی دوست نداشت که فرزندش وقت خود را به سرودن شعر بگذراند، اما استعداد ذاتی و قریحه خدادادی او را به راهی سوق داده بود که به سرچشمه زلال ابداع و ابتکار در فنون شعر و شاعری منتهی شود.

مدرسه سعادت-سال ۱۳۳۸-استاد همین به همراه دانش آموزان مدرسه-از فیس بوک آقای ساکار صوفی زاده

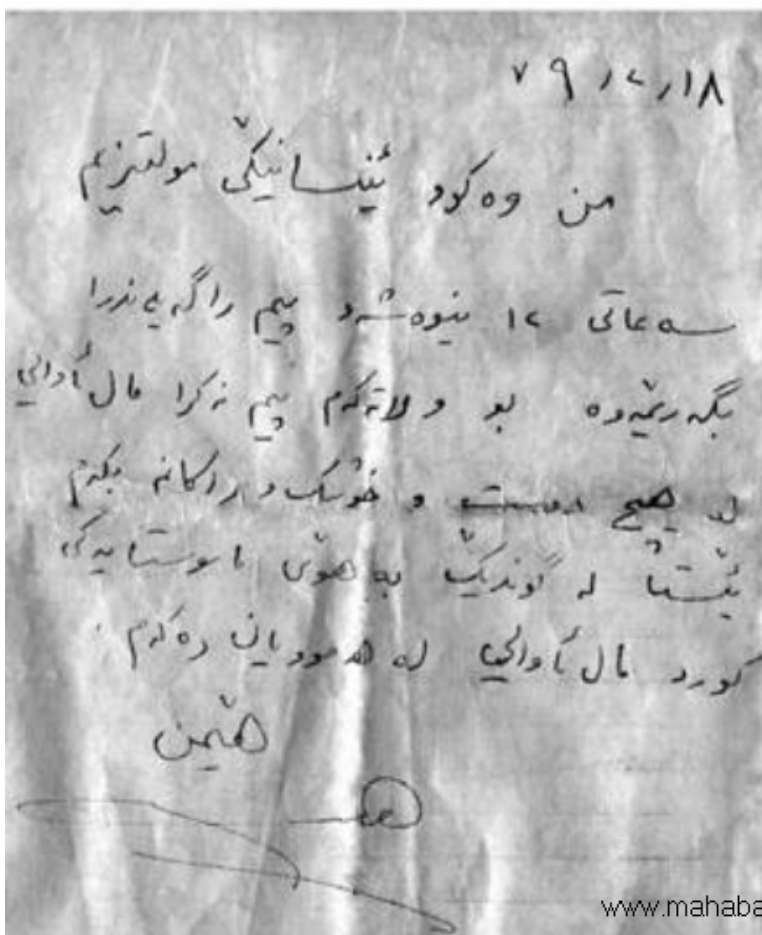
در سال ۱۳۲۳ به عضویت شورای نویسندگان نشریه نیشتمان درآمد . در سال ۱۳۴۴ پدرش دارفانی را وداع گفت و دو سال بعد مادرش که دختر مرحوم شیخ برهان بود بدرودحیات گفت .

در سال ۱۳۴۷ به کشور عراق مهاجرت کرد. لطافت و زیبایی در شعر او در اوج است، و نثر نویسی ایشان شیوه ای است منحصر به خود او. روان، ساده، سلیس و گیرا.

بازگشت از عراق - سال ۱۳۵۷ (عکاس: انور یوسفی)

دوایین نووسراوهی ماموستا هیمن بهر لهوهی مال ناوایی له کوردستانی عیراق بکا.
 1979/2/18
 من وه کورد ئینسانیکی مولتیزیم سه عاتی 12 ی نیوه شهید بیم راگه به ندره بگه ریمه ده بو ولاته کم. بیم نه کرا مال ناوایی له هیچ دوست و خوشک و براکانم بکم. ئینستا له گوندیک به هوی ماموستایه کی کورد مال ناوایی له هه موویان دکم. - هیمن -

www.mahabadsafar.blogspot.com

fb.com/loqman mohamadi

تصویر بالا از فیس بوک آقای فریدون حکیم زاده

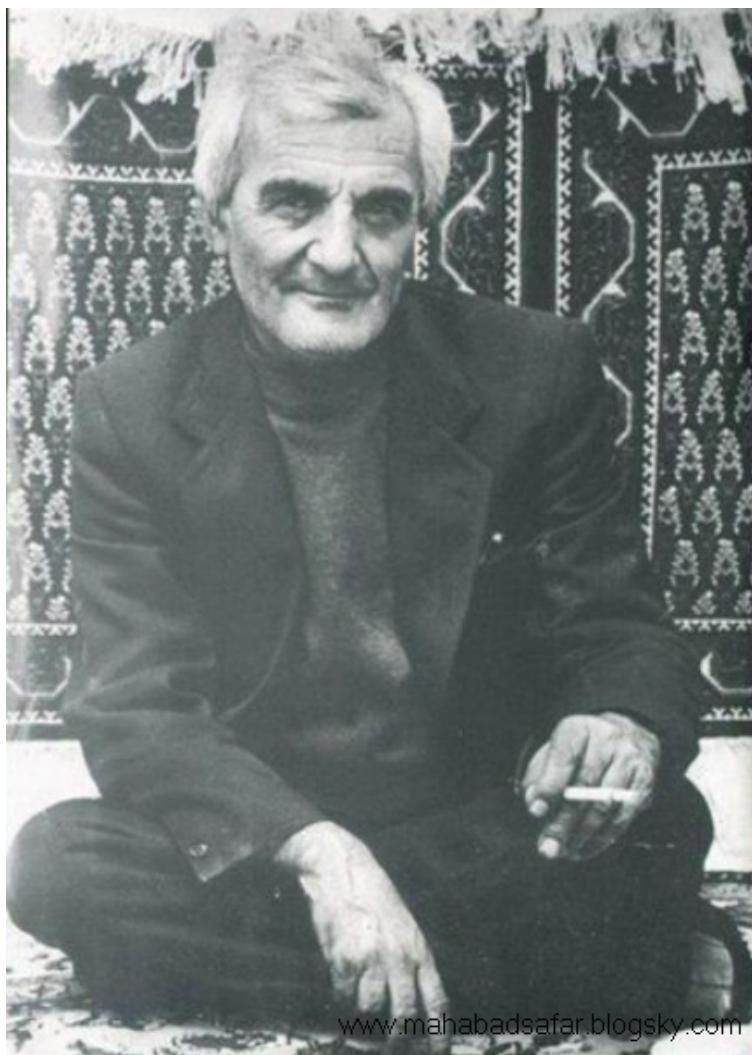
پس از انقلاب هیمن به وطن بازگشت و خدمات ادبی و اجتماعی و فرهنگی خود را از سر گرفت که از جمله آنها انتشار مجله «سروه» به زبان کردی بود که در شهر ارومیه چاپ و توزیع می گردید.

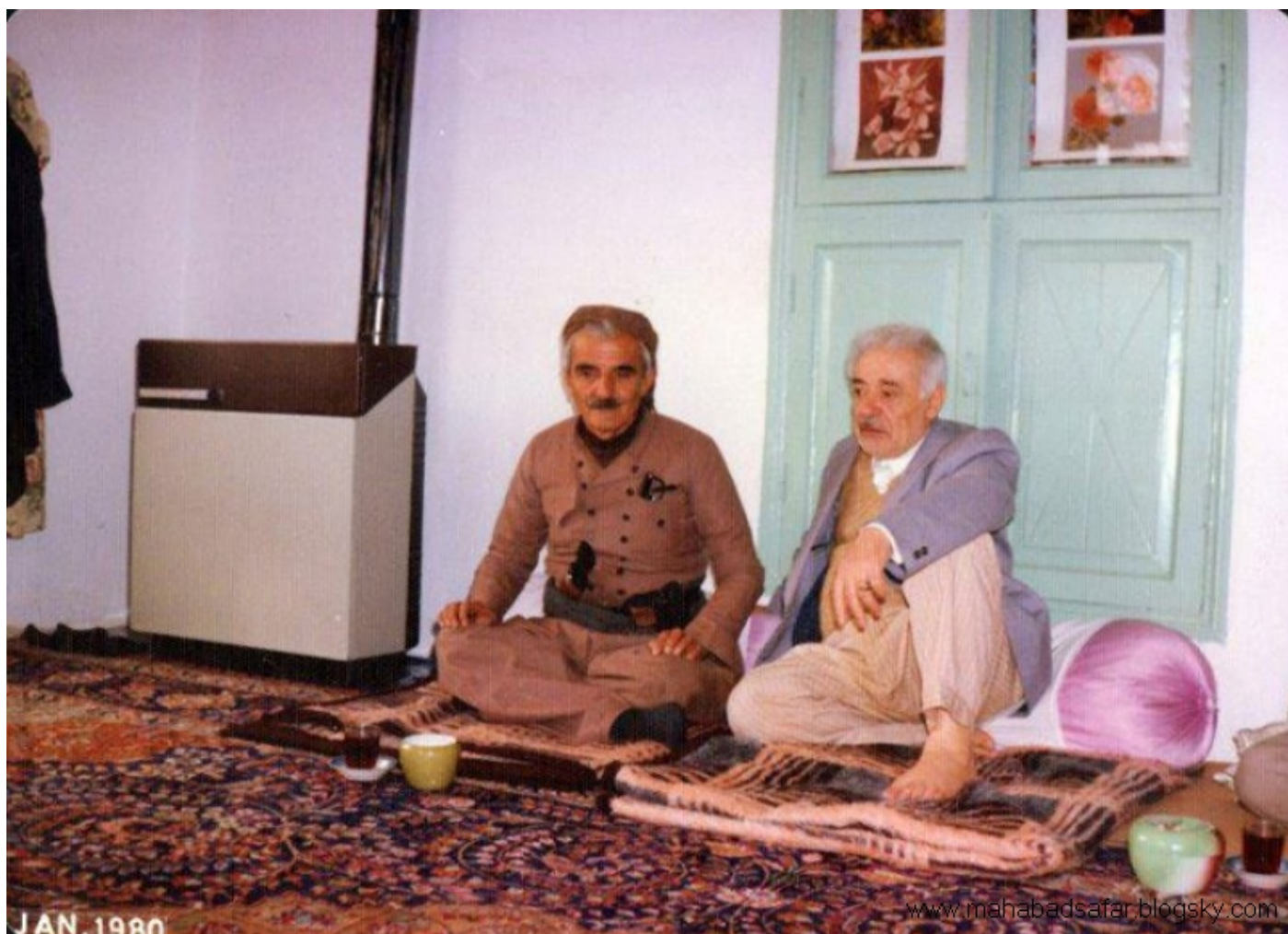
www.mahabadsafar.blogspot.com

نفر وسط: استاد هیمن

استاد هیمن پس از 65 سال زندگی پر مشقت ، بر اثر سکته قلبی شب جمعه 1365/1/28 شمسی (18 آوریل 1986 م و هشتم شعبان 1406 ق) در ارومیه بدرود حیات گفت .

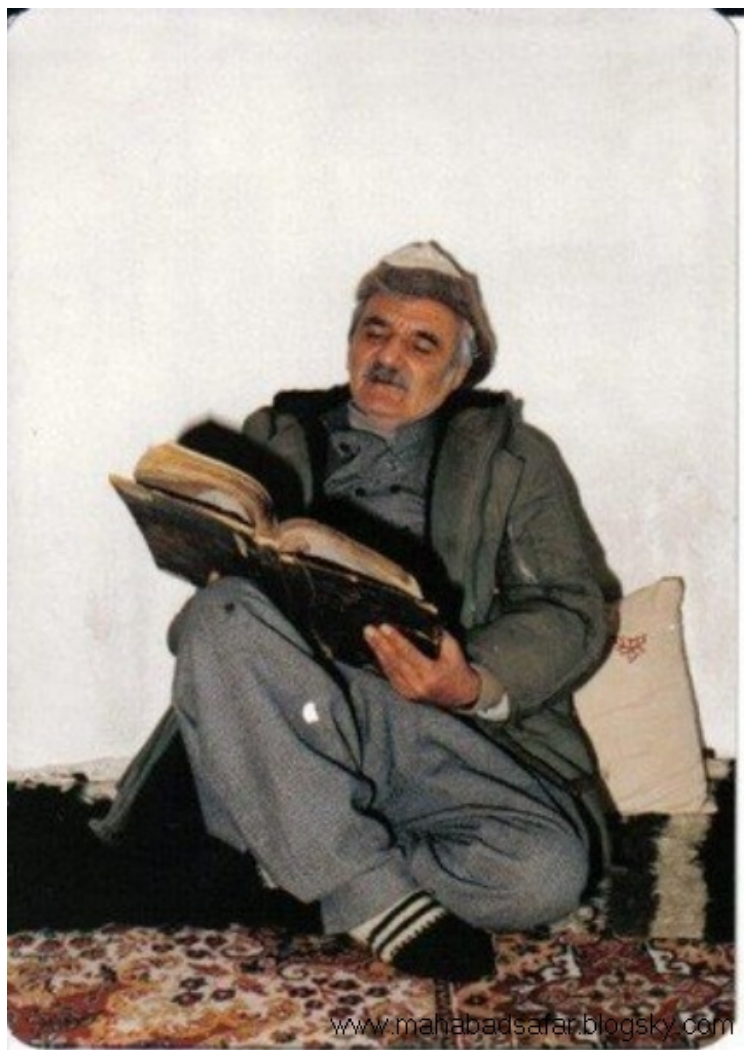

ساعت 16:15 دقیقه بعدازظهر روز همانروز با حضور جمع کثیری از مردم قدر شناس و فرهنگ دوست طی مراسم باشکوه و بیادماندنی ،در مقبره الشعرا بخاک سپرده شد. یاد و نامش گرامی باد.

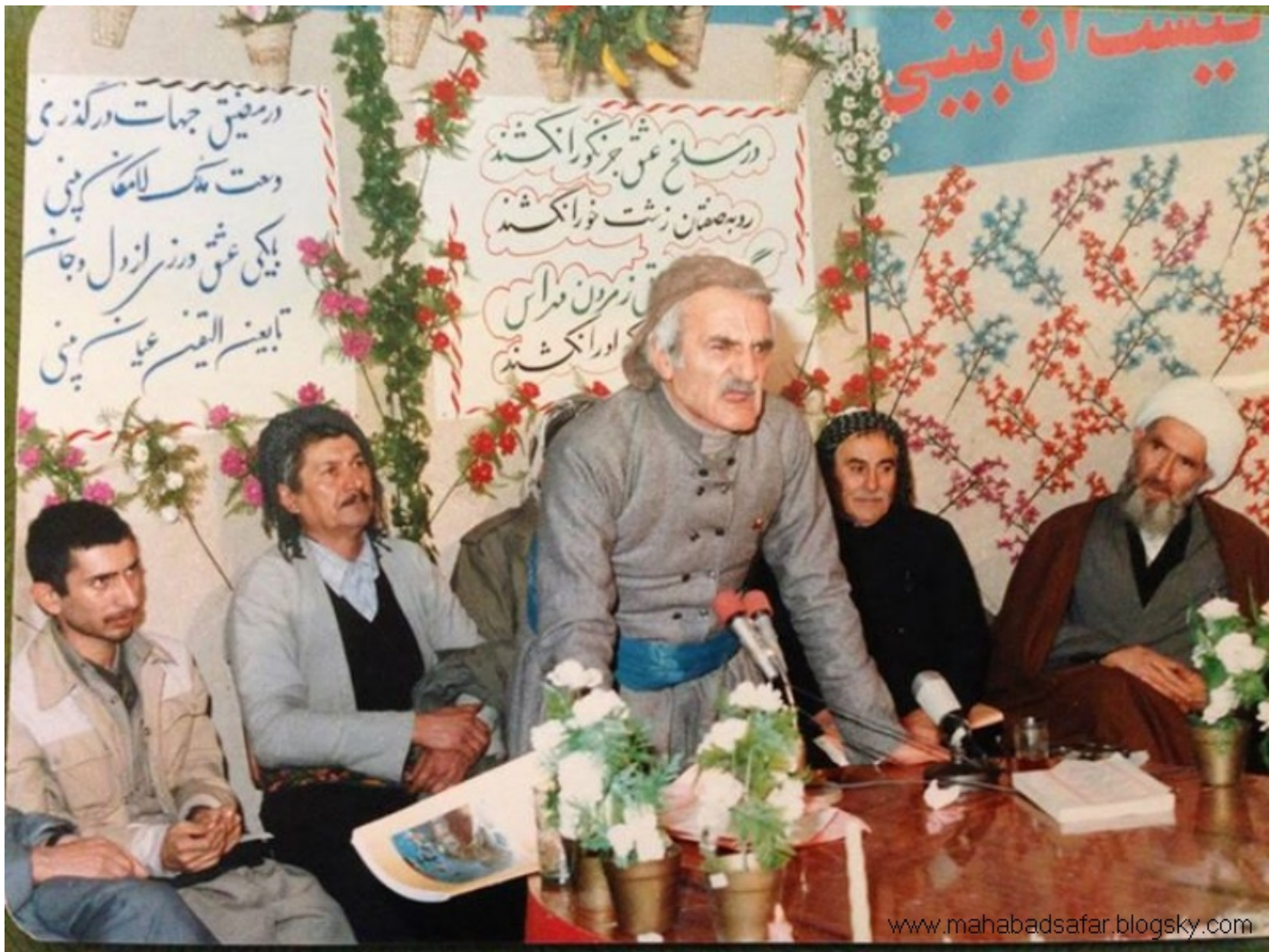

چپ:استاد هیمن-از فیس بوک آقای ساکار صوفی زاده

هیمن مانند همه دیگر شاعران آرزوها و امیدهای خود را در اشعارش بازگو می کند ، ولی آرزوها و آمالش بیشتر برای ملت و قومش می باشد تا برای خویشتن .

او مانند شاعری آگاه ، قسمتی از بار سنگین منت و بدبختی که بر روی ملت و قومش نشسته است را با تمام احساسات و توانایی ها ی شاعرانه ی خود در همه لحظات چه شادی و چه غم و بدبختی بیان می کند . بیان می کند آنچه که در تاریخ ملتش شاهد آن بوده و احساس کرده است.

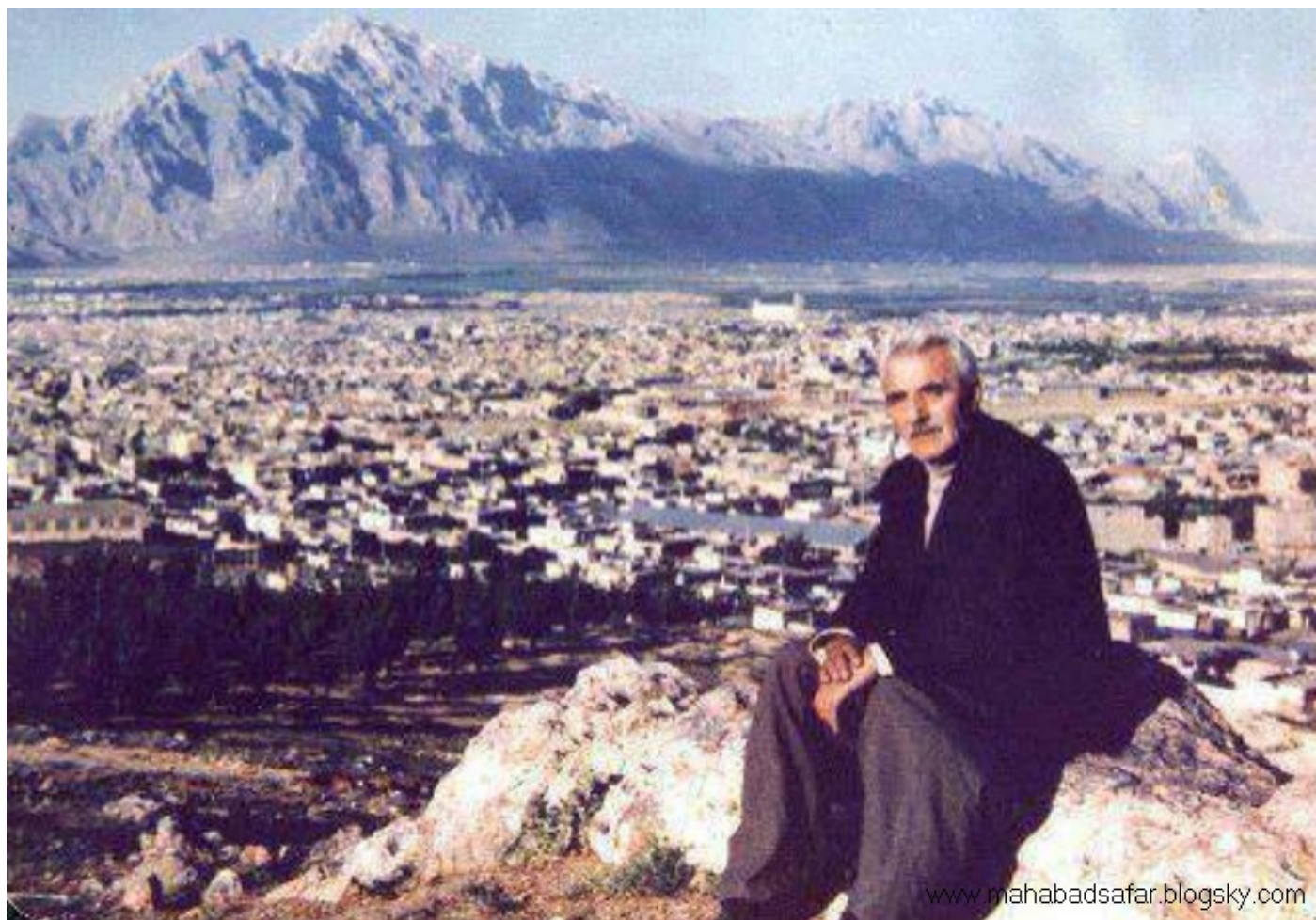
اشنویه-استاد هیمن در حال سخنرانی-از فیس بوک آقای یولا نانوازاده

اشعار هیمن از همان آغاز از قالبی که اشعار آن زمان به آن گرفتار بودند خارج بوده و حتی پیشاهنگی برای دیگر اشعار بوده است .

مصطفی دادار-همین-.....-هزار(عکس از فیس بوک: مصطفی دادار)

با اینکه زبان شعر همین زبان احساسات عاشقانه و دلدارانه است ، اما از مبارزه و آزادی و راه چاره برای خاک و ملتش و بیان طبیعت کوردستان هم غافل نمی شود.

به راستی که آن شاعر زبان پرور و بزرگ و موفق ، توانست آن راه را که ، آمیختن عشق و علم و مبارزه در زندگی ادبی خود بود ، با موفقیت به سر ببرد و این یکی از خصوصیات شعری همین است که آن را به اوج و رسایی می رساند.

www.mahabadsafar.blogspot.com

این خصوصیت در بسیاری از اشعار هیمن روشن است . نمونه ایی کامل از این هنر ، در چند شعر به خصوص در "فرم‌سکی رنوو" مشهود است:

شاعیرم، جوانیپه‌رستم، دل‌ته‌رم، ش‌ئ-تم له ش‌وق

ک‌ئ‌وی بژوئ‌ن، دیمه‌نی جوان، ده‌شتی ره‌نگینم ده‌وی

من به فرم‌سکی رنوو کوئ‌ستانی کورد په‌روه‌ده بووم
کول‌می سوور و چاوی شین و سینگه به‌فرینم ده‌وی

خ‌وشه‌ویستی من کچه کوردئ-که پاک و نازه‌نین
باغه‌وانه پیره‌م و باغی به‌په‌رژیه‌نم ده‌وی

نایه‌لن قه‌ت چ‌ئ-ژئی نازادی بیچ‌ئ‌ژم من ده‌نا
خوئ‌نی شیرینم ده‌وی، کوا ته‌رمی خوئ-نینم ده‌وی

نایه‌لن ناسوده دانیه‌شم له لاپالی چیام
قاسپه‌قاسپی خاسه که‌و ب‌ئ، گرم‌ه‌ی مینم ده‌وی؟

www.mahabadsafar.blogspot.com

www.mahabadsafar.blogspot.com

استاد هیمن بهمراه همسرش

زمانی که سخن به حقوق زنان می رسد ، او بدون آنکه ظاهر روشنیبانه به خود بگیرد ، به زمانی ساده و روان کوردی می گوید:

با هزار (زئ) و (گادهر) و (لاوئن)ی پروونیشمان هه بئ

تاکوو ژن نازاد نه بئ، سه رچاوه که ی ژین لیخنه

کۆیله تی باوی نه ماوه کــــــــــــــــی کوردی خوشه ویست!

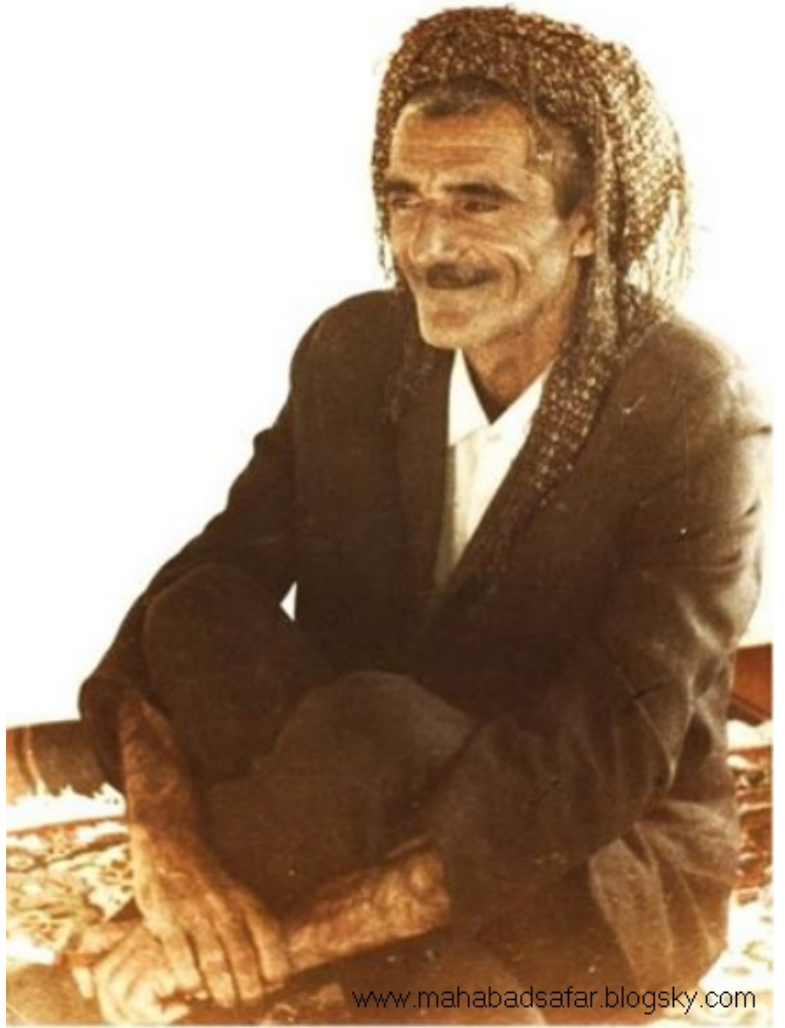
راپه ره، ههسته له خه و، ئاخــــــــــــــــر چه ختی خه و تنه

راست: استاد هیمین - زمستان سال ۱۳۵۸ - روستای شیلان آباد - از فیس بوک آقای ابراهیم قزاق

آثار استاد هیمین:

- «تاریک و روون»، مجموعه نظم و نثر ۱۹۷۴
- «پاشه روک»، مجموعه نظم و نثر
- «نالَه جودایی»، مجموعه اشعار ۱۹۷۹
- «پاشه روکی ماموستا هئمن»، مجموعه مقالات، مهاباد ۱۹۸۳
- «توحفه موزه فقه ریه»، ترجمه
- «ئه فسانه کوردیه کان»، ترجمه
- «چه پک ئک گول و چه پک ئک ن ئر گز»
- «شازاده و گه دا»
- «قه لای دمدم»
- «هه واری خالی»

منبع مورد استفاده: اینترنت.. فیس بوک

کلیه اسامی عینا کپی شده. صحت و سقم اسامی و اطلاعات مربوط به عکسها و مطالب بر عهده نویسندگان آن می باشد.